

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 27, No 2 (1976)

Υπεύθυνοι συμφώνως τῷ νόμῳ
 ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
 *Επιστημονικόν Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον, ἀριθ. ἀποφ. 5410/19.2.1925 Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.
 Πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος 1976: Κων. Ταρλατζής
 ΕΚΔΟΤΗΣ: Ἐκδίδεται ὑπὸ αἰρετῆς πενταμελοῦς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Σ.Ε.) μελῶν τῆς Ε.Κ.Ε.
 ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΩΣ: Ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Λουκῆς Ἐβσταθίου, Ζαλοκώστα 30, Χαλάνδρι
 Μέλη Συν/κῆς Ἐπ.:
 Χ. Παππούς
 Μ. Μαστρογιάννη
 Κ.Χ. Σεταρίδης
 Α. Σειμῆνης
 ΠΡΟ-ΕΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
 Ἰορδάνης Α. Ὀρφανίδης
 Θησῆος 12 - Π. Φάλιρον
 ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Ἀθήναι
 ΗΜΕΡ. ΤΥΠΩΣΕΩΣ: Μάιος 1976

Ταχ. Διεύθυνσις:
 Ταχ. θορὴς 546
 Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον
 Ἀθήναι

Συνδρομαί:
 Ἐτησίαι ἑσωτερικοῦ δρχ. 300
 Ἐτησίαι ἐξωτερικοῦ » 450
 Ἐτησίαι φοιτητῶν ἡμεδαπῆς » 100
 Ἐτησίαι φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς » 150
 Τμῆ ἐκαστοῦ τεύχους » 75
 Ἰδρύματα κλπ. » 500

Address: P.O.B. 546
 Central Post Office
 Athens - Greece

Redaction: Dr. L.Efstathiou
 Zalokosta 30,
 Halandri
 Greece

Subscription rates:
 (Foreign Countries)
 \$ U.S.A. 15 per year.

Δελτίον ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
 ΤΟΜΟΣ 27 Ἀπρίλιος - Ἰούνιος
 ΤΕΥΧΟΣ 2 1976

Bulletin OF THE HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
 SECOND PERIOD
 VOLUME 27 April - June
 No 2 1976

*Ἐπιταγαὶ καὶ ἐμβάσματα ὀέον ὅπως ἀποστέλλονται ἐπ' ὄνοματι κ. Ἰγν. Ἀζιζάτη, Ἐργαστήριον Ἴδων, Ἀγία Παρασκευῆ - Ἀττικῆς.

'Αναλύσεις εργασιῶν

EKE Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.21253](https://doi.org/10.12681/jhvms.21253)

Copyright © 2019, EKE Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία Ε. (2019). 'Αναλύσεις εργασιῶν. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 27(2), 128-143. <https://doi.org/10.12681/jhvms.21253>

Παρατίθενται κατωτέρω αναλύσεις έρευνητικών εργασιών άνακoinωθεισών, εις τήν 17ην Σύνοδον τής Περιφεριακής Έπιτροπής διά τήν Εύρώπην του Διεθνούς Γραφείου Έπιζωοτιών, λαβούσας χώραν εις Μόσχαν από 29ην Ίουνίου έως 2 Ίουλίου 1976.

N. BELEV, N. NAIDENOVA, G. ATSEV, KH. KHARALAMPIEV και D. BELTCHEV. - Diagnostic et lutte contre les maladies contagieuses des veaux dans les grandes unités d'engraissement et d'élevage intensif - (Διάγνωση και καταπολέμησις των λοιμωδών νόσων των μόσχων έντός των μεγάλων μονάδων παχύνσεως και εις τήν έντατικήν κτηνοτροφίαν).

Η μεγάλη ανάπτυξις τής έντατικής κτηνοτροφίας επέφερε και νόσους μαζικής προσβολής, των όποιών ή αιτιολογία, ή παθογένεια, ή επιζωοτολογία και ή προφύλαξις, έγιναν άντικείμενα συστηματικής μελέτης τά τελευταία χρόνια.

Οί σπουδαιότεροι αιτιολογικοί παράγοντες των νόσων του πεπτικού συστήματος διεπιστώθη ότι είναι οί έξής: Αί κολιβακιλλώσεις αί όποιαί εμφανίζονται τάς πρώας ημέρας μετά τον τοκετόν, συνήθως υπό μορφήν έντεροκξαιμικήν, των όποιών ή μόλυνσις γίνεται διά τής πεπτικής ή άναπνευστικής οδού.

Αί σαλμονελλώσεις αί όποιαί εμφανίζονται συνήθως μετά την 10ην ήμέρα από του τοκετού υπό μορφήν σηψαιμικήν ή βρογχοπνευμονικήν.

Η νόσος των βλεννογόνων ή διάρροια έξι ίου ή όποία μεταδίδεται εις μόσχους από τιά; μολυσμένας μητέρας ένδομητρίως ή από τó γάλα.

Ός πρός τους αιτιολογικούς παράγοντες των άναπνευστικών παθήσεων των μόσχων αυτοί είναι: Ίός PARA-INFLUENZA δ όποιος συμμετέχει εις τιά; άναπνευστιάζ ένζωοτίας καά 15-20%.

Άδενοϊοί με ποσοστόν 20-40%.

Ίοι Herpes 1. Ποσοστόν 5-15%.

Ίός τής νόσου των βλεννογόνων ποσοστόν 15-40% και

Λοιμώξεις άγνώστου αιτιολογίας 15-30%.

Έχουν παρατηρηθί επίσης και λοιμώξεις από Pasteurella Multocida και Pasteurella Haemolytica εις περιορισμένον αριθμόν.

Η διάγνωση γίνεται: 1) Δι' άμέσου άπομονώσεως του ίου εις κυταροκαλλιεργήματα. 2) Διά τής μεθόδου του άνοσοφθορισμού. 3) Δι' ιστο-

λογικῶν ἐξετάσεων. 4) Δι' ὀρρολογικῶν ἐξετάσεων (ὀρροεξουδετέρωσις, ἀναστολή τῆς αἰμοσυγκολλήσεως, ἀνοσοδιάχυσις, ἐκτροπή τοῦ συμπληρώματος) καὶ 5) Διὰ τῆς μελέτης τῶν κλινικῶν καὶ ἐπιζωοτολογικῶν στοιχείων.

Ὡς πρὸς τὰ μικρόβια γίνονται αἱ συνήθεις βακτηριολογικαὶ ἐξετάσεις.

Ἡ καταπολέμησις στηρίζεται ἐπὶ βασικῶν ἀρχῶν τῶν ὁποίων αἱ σπουδαιότεραι εἶναι αἱ ἑξῆς:

1. Ἐλεγχος τῶν μετακινήσεων, συναθροίσεων καὶ εἰσαγωγῶν τῶν μόσχων, διὰ συγχρόνων τεχνικῶν μεθόδων.
2. Βελτίωσις τῶν μεθόδων διατροφῆς τῶν ἀγελάδων καὶ τῶν μόσχων.
3. Βελτίωσις τῶν ἔρων ὑγιεινῆς.
4. Χορήγησις προφυλακτικῶς ἀντιβιοτικῶν καὶ λοιπῶν φαρμάκων.
5. Ἄνοσοπροφύλαξις διὰ διαφόρων ἐμβολίων ὅπως: Πολυδύναμον κατὰ τῆς κολιβακιλλώσεως, εἰδικὸν κατὰ τῆς κολιβακιλλώσεως, ἀδρανικοποιηθὲν κατὰ τῆς σαλμονελλώσεως, σαπωνινοῦχον εἰς αἰθανόλην κατὰ τῆς νόσου τῶν βλεννογόνων, σαπωνινοῦχον εἰς αἰθανόλην κατὰ τῆς λοιμώδους ρινοτραχεΐτιδος. Αὐτὰ τὰ ἐμβόλια χρησιμοποιοῦνται διὰ νὰ ἀνοσοποιήσουν τὰς ἀγελάδας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐγκυμοσύνης.

Διὰ τοὺς ἀπηλλαγμένους ἰώσεων μόσχους, ἀλλὰ ὑπόπτους κολιβακιλλικῆς λοιμώξεως, χορηγεῖται πολυδύναμος ὑπεράνοσος ὀρρὸς καὶ τῆς κολιβακιλλώσεως καὶ γαμμα-σφαιρίναι, ἐνῶ διὰ τοὺς ὑπόπτους ἰώσεων χορηγεῖται διὰ τῆς τραχειακῆς ὁδοῦ ὑπεράνοσος τριδύναμος ὀρρὸς καὶ τὸ σκεῦασμα «Μυχoglobine 70».

Εἰς τὰς μολυσμένας ἐκτροφὰς ἀπὸ ἰοῦς οἱ μόσχοι ἐμβολιάζονται εἰς τὰς αἰθούσας τοκετῶν 10 ἡμέρας μετὰ τὴν γέννησίν των καὶ 15 ἡμέρας πρὸ τῆς μεταοορᾶς των εἰς τοὺς σταύλους τῶν μόσχων, διὰ ζῶντος ἐμβολίου κατὰ τῆς νόσου τῶν βλεννογόνων, διδυνάμου ζῶντος ἐμβολίου κατὰ τῆς Parainfluenza 3 καὶ τῶν ἀδενοϊῶν καὶ ζῶντος ἐμβολίου κατὰ τῆς λοιμώδους ρινοτραχεΐτιδος.

6. Γενικῶς εἰς τὰς μολυσμένας ομάδας, χρησιμοποιεῖται μία σύνθετος θεραπεία ποῦ περιλαμβάνει, χορήγησιν ὑπεράνοσων ὀρρῶν, θεραπείαν μὲ τὸ σχετικὸν ἀντιβιοτικὸν εὐρέως φάσματος, σκεῦασμα διεγερτικὸν τοῦ δικτυοενδοθυλιακοῦ συστήματος καὶ συμπτωματικὴν θεραπείαν.

Ὅταν γίνεται συγκέντρωσις μόσχων ἀπὸ πολλὰς ἐκτροφὰς καλὸν εἶναι νὰ γίνεται σχετικὴ ἐξυγίανσις προηγουμένως τῶν ἐκτροφῶν προελεύσεως, καὶ νὰ λαμβάνη χώραν ἀνοσοπροφύλαξις τῶν μετακινουμένων μόσχων.

Τὸ σύστημα αὐτὸ τῶν μέτρων ἐλέγχου παρὰ τῆς ἀτελείας του, δυνατὸν νὰ μειώσῃ τὴν νοσηρότητα καὶ τὴν θνησιμότητα ἀπὸ τὰς λοιμώξεις ἐξ ἰῶν καὶ μικροβίων τῶν μόσχων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν γίνῃ πολὺ ἐπικίνδυνον τελευταίως.

Γ. Πιτσινίδης

ΑΝΩΝΥΜΟΣ - Prophylaxie, diagnostic et suppression des maladies infectieuses des veaux dans les unités de production de type industriel dans la République Democratique Allemande. (Προφύλαξις, Διάγνωσις καὶ Καταπολέμησις τῶν μολυσματικῶν νόσων τῶν μόσχων εἰς τὰς βιομηχανικοῦ τύπου ἐκτροφάς τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας).

Ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ καταπολέμησις τῶν μολυσματικῶν νόσων εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐκτροφάς, προϋποθέτει συνεχῆ διάγνωσις καὶ διαρκῆ λήψιν τῶν μέτρων καταστολῆς εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὸ παθογόνον αἷτιον, τὴν μετάδοσιν καὶ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς ἀσθενείας.

Αἱ γενικαὶ συνθῆκαι ὑγιεινῆς δέον ὅπως συμπληρώνονται διὰ τῶν ἀνοσοπροφυλακτικῶν μέσων καὶ ἐνδεχομένως διὰ τῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς μὲ ἀντιβιοτικά ἢ ἄλλας χημοθεραπευτικὰς οὐσίας.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρονται οἱ χρησιμοποιούμενοι ἐμβολιασμοὶ καὶ ὁ τρόπος διενεργείας τούτων, ὡς κάτωθι:

Κολιβακίλλωσις.

α) Ἐμβολιασμός τῶν ἀγελάδων.

Γίνεται ἐμβολιασμός κατὰ τὸν 8ον ἢ 9ον μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης δύο φορὰς εἰς διάστημα δύο ἐβδομάδων τοῦλάχιστον, δι' ἐμβολίου Coli-Adsorbant, Dessau:

1ος ἐμβολιασμός 10-20 ml. ὑποδορίως.

2ος ἐμβολιασμός 10 ml. ὑποδορίως, δύο ἢ τρεῖς ἐβδομάδας πρὸ τοῦ ἀναμενομένου τοκετοῦ.

β) Ἀνοσοποίησης τῶν μόσχων.

Γίνεται χορήσις θεραπευτικῶς ἢ μεταφυλακτικῶς τοῦ «Coliserum, Dessau».

Σαλμονέλλωσις (S. DUBLIN).

α) Βουστάσια χρονίως προσβεβλημένα.

Χρησιμοποιεῖται τὸ «Salmovacc Dessau» καὶ ἐμβολιάζονται αἱ ἀγελάδες δύο φορὰς μὲ 10 ml. ὑποδορίως, εἰς ἡμερομηνίας ὡς προαναφέρθη εἰς τὴν κολιβακίλλωσιν.

Ὅμοίως οἱ μόσχοι μὲ 10 ml ὑποδορίως μεταξὺ τῆς πρώτης καὶ τρίτης ἡμέρας τῆς ζωῆς των (1ος ἐμβολιασμός), τῆς 15ης καὶ 20ης ἡμέρας (2ος ἐμβολιασμός) καὶ 30ης καὶ 40ης ἡμέρας (3ος ἐμβολιασμός).

β) Βουστάσια βαρέως προσβεβλημένα.

1ος ἐμβολιασμός 10 ml Salmovacc + 50 ml ὄρρου συγχρόνως εἰς διάφορα σημεῖα κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ζωῆς τῶν νεογεννῆτων.

2ος έμβολιασμός, 10 ml Salmovacc μεταξύ τής 15ης και 20ης ήμέρας και

3ος έμβολιασμός, μεταξύ 30ης και 40ης ήμέρας τής ζωής τών νεογεννήτων μόσχων.

Πνευμονία

Άνοσοποίησης τών μόσχων δια τοῦ έμβολίου (Pasteurellae-Adsorbant Dessau).

1ος έμβολιασμός 10 ml ύποδορίως έντός τής 1ης και 3ης ήμέρας μετά τήν γέννησίν των.

2ος έμβολιασμός 10 ml έντός τής 15ης και 20ης ήμέρας. Είς έξαιρετικάς περιπτώσεις θα ήδύνατο νά γίνεται σύγχρονος έγχυσις 50 ml. όρρου Pasteurellae dessau.

3ος έμβολιασμός, 10 ml μεταξύ τής 30ης και 40ης ήμέρας.

Άνοσοποίησης τών μόσχων δι' έμβολίου «Riemsers PI-3».

(Ζωντανός ίός ύπό λυόφιλον μορφήν).

Γίνεται ένδοκρινικῶς και μετά τήν 14ην ήμέραν ένδομυϊκῶς.

Άνοσοποίησης δι' έμβολίου «Riemsers, IBR-IPVI»

(Ζωντανός ίός ύπό λυόφιλον μορφήν).

Χρησιμοποιεῖται μεταφυλακτικῶς (δηλαδή μετά τήν εμφάνισιν τής νόσου είς τήν έκτροφήν) είς δύο δόσεις, είς διάστημα 14 ήμερῶν.

Ός βάσις και έγγήσις καλής έπιτυχίας έκκριζώσεως τών άσθeneιών τούτων θεωρεῖται ή συνεργασία μεταξύ τής Δ/νσεως τής Έπιχειρήσεως και τοῦ Κτηνιάτρου αὐτῆς άφ' ένός και τών Κρατικῶν Κτηνιάτρων άφ' έτέρου.

Λ. Εὔσταθίου

J. MARTIG: «La Prophylaxie dans l'exploitation d'engraissement des veaux-(Η προφύλαξις έντός τών έκμεταλλεύσεων παχύνσεως μόσχων).

Αί διάρρχειαι και αί άσθένειαι τοῦ άναπνευστικοῦ συστήματος παρουρουσιάζουν τήν μεγαλυτέραν συχνότητα είς τās έκμεταλλεύσεις παχύνσεως μόσχων είς τήν Έλβετίαν. Όφείλονται συνήθως είς συμμίctους μολύνσεις έξ ίδων, μυκοπλασμάτων και βεκτηρίων.

Υπάρχουν πολυάριθμοι παράγεντες οί όποιοι εὔνοουν τήν διάδοσίν των και οί όποιοι είναι συνέπεια τοῦ τρόπου έκμεταλλεύσεως τής έπι-

χειρήσεως, τοῦ ἐντατικοῦ ἐνσταυλισμοῦ, καὶ τῆς πλημμελοῦς διατροφῆς δι' ὑποκαταστάτων γάλακτος.

Αἱ διάφοροι δυνατότητες προφυλάξεως εἶναι συζητήσιμοι. Ἡ χορήγησις ἐνὸς «ιατρικοῦ γάλακτος» (μὲ μεγάλας δόσεις ἀντιβιοτικῶν) κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριῶν πρώτων ἐβδομάδων τῆς παχύνσεως δὲν ἐπιδρᾷ μετὰ βεβαιότητος, οὔτε εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ βάρους οὔτε εἰς τὴν νοσηρότητα. Μία ἐξέτασις τῶν μόσχων πρὸ τῆς ἐνάρξεως παχύνσεως συνιστᾶται. Καλὸν εἶναι νὰ μὴ ἐνσταυλίζονται μόσχοι διὰ πάχυνσιν τῶν ὁποίων τὸ ζ.β εἶναι ὀλιγώτερον τῶν 40 χιλιογράμμων, οὔτε ζῶα τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν ὀμφαλίτιδα, πνευμονία ἢ σοβαρὰν διάρροϊαν.

Γ. Πιτσινίδης

A. J. STEVENS: «*Les Maladies Infectieuses des Veaux au Royaume Uni.* (Λοιμώδη Νοσήματα τῶν Μόσχων εἰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν).

Ἡ συχνότης τῶν μολυσματικῶν νοσημάτων τῶν μόσχων εἶναι στενῶς συνδεδεμένη μὲ τὸ σύστημα διατροφῆς καὶ χειρισμοῦ τῶν ζώων.

Διὰ τοῦτο εἶναι σημαντικὸν νὰ γνωρίζωμεν τὰς κυριωτέρας μεθόδους ἐκτροφῆς τῶν μόσχων, αἱ ὁποῖαι εἰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν εἶναι αἱ κάτωθι:

1) Μόσχοι προοριζόμενοι διὰ γαλακτοπαραγωγὴν.

Τὰ νεογέννητα ζῶα ἀπομονώνονται ἀπὸ τὰς μητέρας των 12-24 ὥρας μετὰ τὴν γέννησίν των καὶ ἐκτρέφονται διὰ τεχνικοῦ θηλασμοῦ μὲ ὑποκατάστατα γάλακτος, ἐντὸς τῆς ἰδίας ἐκτροφῆς ἢ εἰς ἀνεξαρτήτους ἐξειδικευμένας ἐκτροφάς.

2) Μόσχοι προοριζόμενοι διὰ σφαγὴν.

Αἱ ἀγελάδες ὑπὸ ἀγελαίαν μορφήν ἀναθρέφουν τοὺς μόσχους των εἰς τὸ ὑπαιθρον μέχρι χρονικῆς διαρκείας 8 μηνῶν (ὅταν γεννῶνται τὴν ἄνοιξιν) ἢ ὀλιγώτερον (ὅταν γεννῶνται τὸ φθινόπωρον).

3) Μόσχοι προοριζόμενοι πρὸς πώλησιν.

Οἱ μόσχοι ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὰς μητέρας των 12-24 ὥρας μετὰ τὴν γέννησίν των καὶ πωλοῦνται εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις.

Ἐπειδὴ ἡ ἀγορὰ τῶν νεογεννήτων μόσχων γίνεται ἐκ διαφόρων ἐκτροφῶν, οἱ κίνδυνοι μεταδόσεως ἀσθενειῶν εἶναι μεγάλοι.

Ὁ μέσος ἀριθμὸς ἀγελάδων ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ ἐκμετάλλευσιν εἶναι περίπου 44 ἀγελάδες.

Ἐν μόνον πρόσωπον δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ διὰ 100 ἀγελάδας, μὲ τὰ σύγχρονα μηχανικὰ μέσα.

Αἱ πλεόν συχναὶ μολυσματικαὶ ἀσθένειαι τῶν μόσχων εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν εἶναι:

- 1) Ἐντερίτις ὀφειλομένη εἰς E.COLI καὶ σηψαιμία (διάρροια τῶν μόσχων).
- 2) Σαλμονέλλωσις
- 3) Ἀναπνευστικαὶ μολύνσεις.
- 4) Μολύνσεις ὀμφαλοῦ.
- 5) Γαστροεντερικὴ παρασίτωσις.
- 6) Ἄτερα νοσήματα ὀλιγότερον συχνά, ὡς ἡ διάρροια ὀφειλομένη εἰς ἰόν, ἢ μυκοπλάσμως, ἢ κοκκιδίωσις καὶ διάφοραι βακτηριακαὶ μολύνσεις.

Διάρροια τῶν μόσχων

Ὄφειλεται εἰς E. COLI ἢ εἰς ἰόν τῆς ὁμάδος τῶν ROTAVIRUS. Αἱ ἀπώλειαι εἶναι μειωμέναι ὅταν οἱ μόσχοι λαμβάνουν τὸ πρωτόγαλα, τὰς πρώτας ὥρας μετὰ τὴν γέννησίν των (μέχρι 6 ὥρας).

Ἀπεδείχθη ὅμως ὅτι τὸ 25% τῶν μόσχων δὲν θηλάζουν ἢ τὰς μητέρας των τὰς πρώτας 8 ὥρας τῆς ζωῆς των.

Διὰ τῆς δοκιμῆς μὲ θειϊκὸν ψευδάργυρον εἰς τὸν ὄρρον τῶν νεογεννητῶν μόσχων (ἐμφάνισις θολότητος) διαπιστοῦται ἐὰν ἔγινε λῆψις πρωτογάλακτος (γαλακτοσφαιρινῶν).

Ἡ ἀνωτέρω δοκιμὴ εἶναι πολὺ χρήσιμος διὰ τοὺς μόσχους ἀγορᾶς ἐκ τοῦ ἐμπορίου.

Σαλμονέλλωσις

Ἡ σαλμονέλλωσις εἶναι πρόβλημα κυρίως εἰς τὰς περιπτώσεις ποὺ ἀγοράζονται μόσχοι ἀπὸ διαφόρους ἐκτροφάς.

Ἡ σαλμονέλλα Typhimurium καὶ Dublin κυριαρχοῦν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι ὀρρότυποι εἶναι συχνοί.

Ἀσθενοῦν κυρίως οἱ μόσχοι ἡλικίας μιᾶς ἐβδομάδος ποὺ ἐταξίδευσαν διὰ νὰ μεταφερθοῦν εἰς ἄλλας ἐκτροφάς.

Πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὅλα τὰ μέτρα καλῆς μεταφορᾶς καὶ δύναται νὰ γίνῃ ἔγχυσις ἀντιβιοτικῶν προφυλακτικῶς.

Ἐπάρχει ἐπίσης ἓν εἰδικὸν ἐμβόλιον κατὰ τῆς σαλμονέλλας Dublin, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται εὐρέως, ἀλλὰ οἱ μόσχοι δὲν δύναται νὰ ἐμβολιασθοῦν πρὸ τῆς ἡλικίας τῶν δύο ἐβδομάδων.

Ἐναπνευστικαὶ μολύνσεις

Ἐσθενοῦν κυρίως οἱ μόσχοι μεγαλυτέρας ἡλικίας εἰς κλειστάς ἐκτροφάς ἀπὸ Reovirus, Adenovirus, Virus Parainfluenza καὶ Virus τῆς ρινοτραχεΐτιδος. Ὅμοίως δύνανται νὰ ἀποτελέσουν παθογόνον αἷτιον αἱ παστερέλλαι καὶ τὰ μυκοπλάσματα.

Ἐμβολιασμὸς λόγῳ τῶν πολλαπλῶν μικροβιακῶν παραγόντων δὲν δίνει ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Κυρίως δίδεται σημασία εἰς τὸν ἀερισμὸν τοῦ σταύλου, ἄνευ δημιουργίας ρευμάτων καὶ τὴν ἀποφυγὴν ὑψηλῆς ὑγρασίας.

Μολύνσεις ὀφθαλοῦ

Δέον ὅπως λαμβάνωνται τὰ μέτρα ὑγιεινῆς, ὡς ἡ ἐπάλειψις τοῦ ὀφθαλοῦ διὰ βάμματος ἰωδίου, καθαρὰ στρωμνὴ κλπ.

Γαστροεντερικὴ παρασίτωσις

Ἐσθένεια αὐτὴ ἔχει σημασία διὰ τοὺς μόσχους ἡλικίας πέραν τῶν ἑξ μηνῶν.

Ἐπλέον σπουδαία μορφή παρασιτώσεως εἶναι ἡ προσβολὴ ἐκ *Ostertagia*.

Δυστυχῶς δὲν διατίθενται φάρμακα ἱκανὰ διὰ τὴν καταπολέμησιν αὐτῶν τῶν παρασίτων, τελευταίως ὅμως ἐνεφανίσθη εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς Μ. Βρετανίας ἓν παρασκεύασμα ἀποτελεσματικόν.

Λ. Εὐσταθίου

PH. COTTEREAU: «*Prophylaxie des maladies infectieuses et parasitaires des veaux dans les grandes unités d'engraissement*». (Προφύλαξις ἐκ τῶν λοιμωδῶν καὶ παρασιτικῶν νόσων τῶν μόσχων εἰς τὰς μεγάλας μονάδας παχύνσεως).

Ἐ Γαλλία παράγει ἐτησίως 8-9 ἑκατομ. μόσχους τοποθετῶντας τὴν Χώραν αὐτὴν εἰς τὴν δευτέραν θέσιν παραγωγῆς μόσχων κρεατοπαραγωγῆς.

Ἐ κυριώτερος πελάτης εἶναι ἡ Ἰταλία. 1.400.000 βοοειδῆ ἐξήχθησαν εἰς τὴν Χώραν αὐτὴν κατὰ τὸ ἔτος 1975.

Αἱ μέθοδοι ἐκτροφῆς τῶν μόσχων εἰς τὰς μεγάλας μονάδας παχύνσεως, ἀπὸ ἀπόψεως ἐγκαταστάσεων καὶ διατροφῆς δὲν παρουσιάζουν προβλήματα. Ἐναντιθέτως ὑφίστανται προβλήματα ὑγιεινῆς, μὲ μεγάλην νοσηρότητα καὶ θνησιμότητα.

Τὰ αἷτια αὐτῆς τῆς νοσηρότητος καὶ θνησιμότητος εἶναι:

— Ἐ ἀδυναμία καταναλώσεως ἐνσιρωμένου ἀραβοσίτου.

- Αί ιώσεις του αναπνευστικού συστήματος (Μυχονίριος, Αδενονίριος, Ρεονίριος, Βίριος Ηερες ΙΒΡ-ΙΡΥ).
- Τά έσωτερικά παράσιτα (Πνευμονική και Γαστροεντερική Στρογγυλίαισις).
- Τά έξωτερικά παράσιτα (Τριχοφυτίαισις και Άκαρίαισις).

Αί οίκονομικαί έπιπτώσεις από τας ιώσεις και τας παρασιτώσεις είναι λίαν σοβαραί, εις τοιοῦτον βαθμόν ώστε ή νοσηρότης ν' άνέρχεται εις 50-80% με θνησιμότητα 10-30%.

Διά να περιορισθούν αί άνωτέρω άπώλειαι καθιερώθη εις την πράξιν, έν πρόγραμμα προφύλαξης, του όποιου λεπτομερείας δίδομεν κατωτέρω:

Τό πρόγραμμα αυτό περιλαμβάνει δύο φάσεις:

- Την διαιτητικήν προετοιμασίαν,
- Την ύγειονομικήν προετοιμασίαν.

Διαιτητική προετοιμασία

Αυτή περιλαμβάνει δύο ή τρεις περιόδους αναλόγως της ήμερομηνίας άπογαλακτισμού των μόσχων.

Ιον) Διά τους μόσχους που άπογαλακτίζονται εις ήλικίαν 15 ήμερών, τό προπαρασκευαστικόν στάδιον έποδιαιρείται εις τρεις άκανόνιστους περιόδους:

Πρώτη περίοδος έξ έπτά ήμερών: Τό σιτηρέσιον καθημερινώς περιλαμβάνει:

- 4 κιλά καλού χόρτου
- 1 κιλόν συνθέτου ζωοτροφής ανάπτυξης (0,9 Νομευτικάς Μονάδας κατά κιλόν, 18% όλικώς πρωτεΐνας και συμπλήρωμα μεταλλοστοιχείων).

Δευτέρα περίοδος έξ έπτά ήμερών: Τό σιτηρέσιον καθημερινώς περιλαμβάνει:

- 4 κιλά καλού χόρτου
- 6 κιλά ένσιρωμένου άραβοσίτου
- 0,5 κιλά άλεσμένης κριθής
- 0,5 κιλά σογιοπλακουντος (50% πρωτεΐνες)
- 50 γραμ. συμπληρώματος μεταλλοστοιχείων με 8% φωσφόρον και 16% άσβέστιον.

Τρίτη περίοδος έκ δεκατριών ήμερών. Τό σιτηρέσιον καθημερινώς περιλαμβάνει:

- 1 κιλόν χόρτου
- 15 κιλά ένσιρωμένου άραβοσίτου
- 0,3 κιλά άλεσμένης κριθής
- 0,7 κιλά σογιοπλακουντος (50%)

— 100 γραμ. συμπλήρωμα μεταλλοστοιχείων (8% φωσφόρον και 16% άσβέστιον).

2ον) Διὰ τοὺς μόσχους ποὺ ἀπογαλακτίζονται εἰς ἡλικίαν μεγαλυτέραν τῶν 15 ἡμερῶν, ἡ προπαρασκευὴ ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο περιόδους:

Πρώτη περίοδος ἐξ ἑπτὰ ἡμερῶν. Τὸ σιτηρέσιον καθημερινῶς περιλαμβάνει:

- 4 κιλά καλῆς ποιότητος χόρτου
- 1 κιλὸν συνθέτου ζωοτροφῆς ἀναπτύξεως (0,9 Νομειτικᾶς Μονάδας κατὰ κιλόν, 18% ὀλικᾶς πρωτεΐνας καὶ συμπλήρωμα μεταλλοστοιχείων)
- 5 κιλά ἐνσιρωμένου ἀραβοσίτου.

Δευτέρα περίοδος ἐκ δεκατριῶν ἡμερῶν. Τὸ σιτηρέσιον καθημερινῶς περιλαμβάνει:

- 1 κιλὸν χόρτου
- 15 κιλά ἐνσιρωμένου ἀραβοσίτου
- 0,3 κιλά σογιοπλακοῦντος (50%)
- 100 γραμ. συμπλήρωμα μεταλλοστοιχείων (8% φωσφόρον καὶ 16% άσβέστιον).

Διὰ τῆς ἀνωτέρω προπαρασκευῆς οἱ μόσχοι καθίστανται ἱκανοὶ νὰ προσαρμοσθοῦν ἄνευ πεπτικῶν προβλημάτων εἰς τὰς συνθήκας μιᾶς ἐντατικῆς ἐνεργειακῆς διατροφῆς, διὰ τὴν πάχυνσιν.

Ὑγιονομικὴ προετοιμασία

Αὕτη περιλαμβάνει δύο σειρὰς χειρισμῶν, τὴν μίαν κατὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν μόσχων εἰς τὰ Βοx καὶ τὴν ἄλλην κατὰ τὴν μεταφορὰν τῶν εἰς ἔκτροφάς:

1ον. Κατὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν μόσχων εἰς τὰ Βοx, τὰ ζῶα ἐξετάζονται ἔν πρὸς ἓν καὶ ὑπόκεινται τὴν ἰδίαν ἡμέραν πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πολλῶν χειρισμῶν εἰς:

- Ἀντιπαρασιτικὴν ἀγωγὴν κατὰ τῆς πνευμονικῆς καὶ γαστροεντερικῆς στρεγγυλιάσεως.

Χρησιμοποιεῖται τὸ Chlorhydrate de Levamisole (Nemisol 5% N.D.) εἰς διάλυσιν ὕδατος 5%, διὰ ἔγχυσιν ἐνδομυϊκῶς εἰς διάφορα σημεῖα 3,5 - 5 mg/kg. Εἰς τὴν πρᾶξιν χορηγεῖται 15-20 ml διὰ ζῶα 200 κιλῶν καὶ 25-30 ml διὰ ζῶα 300 κιλῶν.

- Ἀντιπαρασιτικὴν ἀγωγὴν προσιρετικῶς πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐκτοπαρασίτων δι' ἐπιπάσεως μὲ διάφορα παρασιτοκτόνα (Carbamates, Ὄργανοφωσφορικά, Ἀλκοολικὴ διάλυσις ἰωδίου τοῦ Codex, μυκητοκτόνα κλπ).

— Ἀντιβιοτικὴν ἀγωγὴν μὲ βάσιν τὴν ἐρυθρομυκίνην, 15 ml ἔνδο-
μυϊκῶς (Erythromycine 200 N.D.). Ἡ θεραπεία αὐτὴ ἐφαρμόζεται
διὰ τὰ ἀποφευχθῆ ἢ ἐμφάνισις νοσημάτων ὑπὸ λανθάνουσαν μορ-
φήν.

— Χορήγησιν ὑποδορίως ἑνὸς βιταμινούχου περιέχοντος ἀνά ml:

Βιταμ. Α	500.000	μονάδες
» D3	75.000	»
» E	50	»

Εἰς τὴν δόσιν τῶν 5 ml κατὰ μόσχων.

— Ἐμβολιασμὸν κατὰ τῶν ἀναπνευστικῶν ἰώσεων διὰ τῶν κάτωθι
δύο ἐμβολίων:

α) 5 ml ὑποδορίως ἀδρανικοποιημένου ἐμβολίου κατὰ τῆς IBR-IPV
(RTIB I IFFAMERIEUX).

β) 2 ml ὑποδορίως ἀδρανικοποιημένου τριδυνάμου ἐμβολίου κατὰ
τῶν πνευμονικῶν ἰώσεων Adenovirus 3, Reovirus 1, Μyxovirus
Parainfluenzae 3 (Virobon ND Ifframerieux).

— Οἱ μόσχοι ζυγίζονται ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀνωτέρω χειρισμῶν.

2ον. Προκειμένου νὰ μεταφερθοῦν οἱ μόσχοι οὗτοι ὑπόκεινται εἰς μίαν
ἄλλην σειρὰν χειρισμῶν ὡς κάτωθι:

— Ἀντιβιοτικὴ ἀγωγή προληπτικῶς διὰ τὸ ταξειδίον. Συνηθίζεται
ἢ χορήγησις πενικιλίνης, στρεπτομυκίνης εἰς δόσεις ἀντιστοίχως
10.000.000 μονάδων καὶ 12,5 γραμμαρίων.

— Χορήγησις βιταμινῶν ὡς εἰς τὴν προηγουμένην περίπτωσιν το-
ποθετήσεως τῶν μόσχων εἰς τὰ Βox.

— Ἀναμνηστικὸς ἐμβολιασμὸς κατὰ τῶν ἰώσεων εἰς τὰς ἰδίας δόσεις
ὡς προαναφέρθη.

— Ζύγισις τῶν ζῶων.

Ὡς πρὸς τὸν χῶρον ὅστις ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν μεταφορὰν ὑπολογίζεται
ὅτι ἐν ζῶον 250 κιλῶν ἀπαιτεῖ τοῦλάχιστον $1,5 \times 0,7$ μ. καὶ ἐν ζῶον 350
κιλῶν $1,8 \times 0,8$ μ.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω προληπτικῶν μέτρων μεταφορᾶς ἠλαττώθησαν αἱ
ἀπώλειαι τῶν προοριζομένων πρὸς Ἰταλίαν μόσχων κατὰ τὸ 1975, εἰς τρό-
πον ὥστε ἡ θνησιμότης ἦτο κατωτέρα τοῦ 5% καὶ ἡ νοσηρότης εἰς πολὺ χα-
μηλὰ ἐπίπεδα.

Λ. Εὐσταθίου

M. FEDIDA, MYRIAM PERRIN, G. DANNACHER, M. COUDERT καὶ J. L. MARTEL: «*Les affections respiratoires virales des Bovins: resultats de 2 ans d'examens de laboratoire.* (Ἀναπνευστικαὶ νόσοι ἐξ ἰῶν τῶν βοειδῶν. Ἀποτελέσματα ἐργαστηριακῶν ἐξετάσεων 2 ἐτῶν).

Αἱ πνευμονοπάθειαι τῶν βοειδῶν ἐν γένει προβληματίζουσι τὸν κτηνίατρον εἰς τὴν πρᾶξιν. Ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεγάλων ἐκτροφῶν συνετέλεσεν εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν νόσων τούτων. Ἐξ ἄλλου, εἰ συνθηκαὶ μεταφορᾶς, ἐκτροφῆς καὶ διατροφῆς ἔχουσι σοβαρῶς τροποποιηθῆ καὶ ἔχουσι προκύψει νέαι παθολογικαὶ καταστάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀρχικῶς εἶχον χαρακτηριστικὴν κλινικὴν εἰκόνα, ἐνῶ σήμερον συγχέονται μεταξὺ τῶν καὶ ἡ κλινικὴ διάγνωσις καθίσταται δυσχερῆς. Αἱ πνευμονοπάθειαι ἀφοροῦσαν κυρίως τὰ νεαρὰ ζῶα, σήμερον ὁμως παρατηροῦνται αὐταὶ εἰς ταυρίδια καὶ γαλακτοφόρους ἀγελάδας.

Αἱ ἀπώλειαι εἶναι σημαντικαὶ κυρίως διότι προκαλεῖται καθυστέρησις τῆς ἀναπτύξεως τῶν ζῶων, ἡ δὲ θεραπεία εἶναι δύσκολος, ἂν ὄχι ἀδύνατος.

Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐργαστηριακῶν ἐξετάσεων, πλεον τῶν 2 ἐτῶν εἰς Γαλλίαν, ἐπὶ μεγάλου ἀριθμοῦ δειγμάτων παθολογικῶν ὑλικῶν καὶ ὀρῶν βοειδῶν ἐκ διαφόρων περιοχῶν καὶ τύπων ἐκτροφῶν συνάγονται συμπεράσματα ἐπὶ τῆς πολλαπλότητος τῶν παθολογικῶν αἰτίων καὶ τοῦ ἀντιστοίχου ρόλου τούτων εἰς τὰς ἀναπνευστικὰς νόσους. Οὕτω, οἱ μυξοῖοι διαδραματίζουσι μικρότερον ρόλον ἀπ' ὅ,τι ἐπιστεῦετο, ἐνῶ ὁ ρόλος τοῦ ἰοῦ τῆς νόσου τῶν βλεννογόνων καὶ τῶν ἀδενοϊδῶν εἶναι σημαντικός. Ἡ μολυσματικὴ ρινοτραχεΐτις τῶν βοοειδῶν, ὑπὸ τὴν ἀναπνευστικὴν τῆς μορφῆν γνωστὴ ὡς «γρίπη τοῦ Καναδά» πιθανὸν νὰ εἰσήχθη συγχρόνως μὲ τὴν εἰσαγωγὴν βοοειδῶν φυλῆς Holstein, εἶναι εἰσέτι λίαν περιορισμένη προκαλοῦσα μικρὸν ἀριθμὸν ἐστιῶν καὶ ἡ ἀλόγιστος χρῆσις ἐμβολίων κατὰ τῆς νόσου, περιεχόντων μάλιστα ζῶντα ἰόν, εἶναι ἀδικαιολόγητος.

X. Παπποῦς

H. VAN HAERINGEN: «*L'élevage des veaux aux Pays-Bas.* (Ἐκτροφή τῶν μόσχων εἰς τὰν Κάτω Χώρας).

Περιγράφονται αἱ τρεῖς κυριώτεροι μέθοδοι ἐκτροφῆς τῶν ζῶων εἰς τὰς Κάτω Χώρας.

α) Ἐκτροφή τῶν μόσχων εἰς μεγάλας ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις μὲ προορισμὸν τὴν γαλακτοπαραγωγὴν.

Σκοπὸς αὐτῶν τῶν ἐκτροφῶν εἶναι ἡ δημιουργία ἀγελάδων γαλακτο-

παραγωγής ύψηλων αποδόσεων, διά τῆς καταλλήλου ἐπιλογῆς τῶν νεογεν-
νήτων μόσχων.

Εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ἐκτροφῆς δίδεται ἰδιαιτέρη προσοχὴ εἰς τὰ μέτρα
ὑγιεινῆς μετὰ τὸν τοκετόν. Ἀκολουθῶς εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν λαμβάνει χώ-
ραν συζήτησις ἐπὶ τῶν νοσημάτων τοῦ πεπτικοῦ καὶ ἀναπνευστικοῦ συ-
στήματος.

β) Ἐκτροφή μόσχων εἰς κεντρικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἡ μέθοδος αὕτη ἐκτροφῆς ἀναπτύσσεται κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Οἱ
ἰδιοκτῆτες ἀγελάδων γαλακτοπαραγωγῆς ὀδηγοῦν τοὺς θήλειους μόσχους
ἡλικίας περίπου 10 ἡμερῶν, τοὺς προοριζομένους διὰ γαλακτοπαραγωγὴν,
εἰς μίαν κεντρικὴν ἐπιχείρησιν, ὅπου θὰ παραμείνουν μέχρι ἑνὸς μηνὸς
πρὸ τοῦ τοκετοῦ των. Δηλαδή μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 2 ἐτῶν περίπου, κα-
τόπιν εἰδικῶν συμφωνιῶν.

Αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται διαθέτουν ἀπαραιτήτως ἐν Κτηνίατρον, ὁ ὁποῖ-
ος ὑπάγεται εἰς τὰς Κτηνιατρικὰς Ὑγειονομικὰς Ὑπηρεσίας.

γ) Ἐκτροφή μόσχων κρεατοπαραγωγῆς.

Ἐτησίως εἰς τὰς Κάτω Χώρας σφάζονται κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη 1.000.000
μόσχοι, διατρεφόμενοι μὲ ὑποκατάστατα γάλακτος, ἐπὶ 20 ἑβδομάδες πε-
ρίπου.

Αἱ ἐκτροφαὶ τοῦ εἴδους αὐτοῦ εἶναι ὀργανωμέναι ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν
συμφωνιῶν τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν μόσχων καὶ τῶν ἐκτροφῶν. Ἀπαραίτητοι
τυγχάνουν εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐπιχειρήσεις, ὁ Σύμβουλος Ζωοτεχνίας, ὁ Σύμ-
βουλοςπρακτικὸς Κτηνίατρος καὶ ὁ Κτηνίατρος ὑπάλληλος τῆς Κτηνια-
τρικῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἀκολουθῶς γίνεται μνεῖα τῶν μεγάλων κινδύνων ἐκ τῶν μολυσματικῶν
νοσημάτων εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἐκτροφῶν.

Λ. Εὐσταθίου

S. HALADEJ καὶ L. SLAVINA «Problèmes de la sante des veaux dans les conditions de l' élevage industriel (Προβλήματα ὑγείας τῶν μόσχων εἰς συνθήκας βιομηχανικῆς ἐκ- τροφῆς).

Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ἀναπνευστικὸν σύνδρομον τῶν μόσχων θεωρεῖ-
ται ὡς ἐν ἐκ τῶν σπουδαιότερων προβλημάτων τῶν βιομηχανικῶν ἐκτροφῶν,
εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἔνωσιν.

Αἰτιολογικῶς ἀποδίδεται τοῦτο εἰς τὴν τριάδα: στρῆς-ἰός - βακτηρίδια.

Αί ἐμφανισθεῖσαι περιπτώσεις ιώσεων ὀφείλοντο εἰς τὸν ἰὸν RI-3 καὶ VDV, μία δὲ περίπτωση εἰς τὸν IBR.

Ἡ μικροβιακὴ μόλυνσις ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν *Pasteurella Multocida*, *Corynebacterium Pyogenes* κλπ.

Εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν γίνεται χρήσις τῶν ἐμβολίων (Biobeta) μετὰ ζῶντος ἰοῦ ἀδρανοποιουμένου. Ἡ ἀδρανοποίησις ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ταχείας διόδου εἰς κύτταρα νεφρῶν καὶ γεννητικῶν ἀδένων τοῦ μόσχου.

Ἡ ἔγχυσις γίνεται ὑποδορείως ἢ ἐνδομυϊκῶς, διὰ ἐμβολίου μονο-δι-τριδυνάμου.

Ὁ ἐμβολιασμός εἶναι ἀποτελεσματικὸς ἐλαττουμένου τοῦ ἀριθμοῦ κρουσμάτων ἢ ἐμφανίσεως ἠπίων κλινικῶν συμπτωμάτων.

Ἡ ἔγχυσις τοῦ ἐμβολίου RI-3 διὰ τῆς ρινικῆς ὁδοῦ ἔδωσε καλύτερα ἀποτελέσματα.

Συνιστᾶται συγχρόνως ἢ λῆψις μέτρων ὑγιεινῆς καὶ ἡ χορήγησις χημικῶν οὐσιῶν ὡς σουλφοναμίδη τοῦ νατρίου, ἐνισχυόντων τὴν ἀνοσίαν.

Λ. Εὐσταθίου

V. N. SIOURINE: «*Le diagnostic des maladies virales des veaux*». (Ἡ διάγνωσις τῶν ιώσεων τῶν μόσχων).

Ἐπάρχουν πλέον τῶν 10 ιώσεων αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν εἰς τοὺς μόσχους βλάβας τοῦ ἀναπνευστικοῦ καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος ὡς ἡ παραϊνφλουέντζα, ἡ μόλυνσις ἐξ ἀδενοϊῶν, ἡ ρινοτραχεΐτις, ἡ διάρροια ἐξ ἰοῦ, ἡ ἀναπνευστικὴ μόλυνσις μετὰ συγκυτίων κλπ.

Αἱ ἐν λόγῳ ιώσεις εἶναι δύσκολον νὰ διαγνωσθοῦν καὶ ἀκόμη δὲν ἐφηρμόσθησαν εἰς τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. κατάλληλοι μέθοδοι διὰ τὴν πρόληψίν των. Εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις ἐξελίσσονται εἰς τὰ ἐνήλικα ζῶα ἄνευ συμπτωμάτων.

Ἐκτὸς τῶν ἰῶν τῆς λοιμώδους ρινοτραχεΐτιδος καὶ τῆς διαρροίας ἐξ ἰοῦ, οἱ λοιποὶ ἰοὶ δὲν δύνανται «εἰς καθαρὰν κατάστασιν» νὰ προκαλέσουν κλινικὴν νόσον εἰς τοὺς μόσχους. Ἀντιθέτως ἐν συνδυασμῷ μὲ ἄλλους παράγοντας (ἰσὺς ἢ μικρόβια: παστερέλλας, μυκοπλάσματα) καὶ μὲ προδιαθέτοντα αἷτια ὡς ἡ καταπόνησις (stress) προκαλοῦν σοβαρὰν νόσον.

Ἡ ἐργαστηριακὴ διάγνωσις τῶν ιώσεων τοῦ ἀναπνευστικοῦ καὶ πεπτικοῦ συστήματος ἐπιτυγχάνεται μὲ τρεῖς τρόπους: διὰ τῆς ἀνευρέσεως τοῦ ἀντιγόνου εἰς τὰ ὄργανα τὰ παρουσιάζοντα ἀλλοιώσεις τῶν ἀσθενῶν ἢ νεκρῶν μόσχων, διὰ τῆς ἀπομονώσεως τοῦ ἰοῦ ἐκ τῶν αὐτῶν ὀργάνων καὶ

τέλος διὰ τῆς ἀνευρέσεως εἰδικῶν ἀντισωμάτων εἰς τὸ αἷμα τῶν νοσοῦντων ἢ νοσησάντων ζώων.

Ἡ ἀνεύρεσις τοῦ ἀντιγόνου εἰς τὰ ὄργανα τῶν μόσχων εἶναι δυνατὴ διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἀνοσοφθορισμοῦ καὶ τῆς ἀντιδράσεως τῆς συνδέσεως τοῦ συμπληρώματος. Ὁ ἀνοσοφθορισμὸς δίδει τὰ πλέον ἀντικειμενικὰ ἀποτελέσματα διότι εἰς τὰς μικτὰς μολύνσεις ἐπιτρέπει τὴν ἀνεύρεσιν ἐντὸς τῶν κυττάρων τῶν ἰσθῶν ἀντιγόνων πολλῶν ἰῶν. Ἐπὶ πλέον τὸ ποσοστὸν τῶν θετικῶν ἀποτελεσμάτων διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἀνοσοφθορισμοῦ εἶναι κατὰ πολὺ ὑψηλότερον, ἀπ' ὅτι εἰς τὴν μέθοδον τῆς ἀπομονώσεως τοῦ ἰοῦ ἐπὶ κυτταροκαλλιεργημάτων ἢ ἐμβρύων νεοσσῶν ὀρνίθων.

Δ. Μπρόβας

K. KREJCI καὶ V. KRUPICKA: «*Le diagnostic complexe des maladies respiratoires des veaux dans les établissements à grande concentration en Tchécoslovaquie*». (Ἡ διάγνωσις τῶν ἀναπνευστικῶν νόσων τῶν μόσχων εἰς τὰς μεγάλας ἐκτροφὰς τῆς Τσεχοσλοβακίας).

Εἰς τὰς μεγάλας ἐκτροφὰς ἡ διάγνωσις τῶν ἀναπνευστικῶν νόσων εἶναι δύσκολος, λόγῳ τοῦ πλήθους τῶν εἰτιολογικῶν παραγόντων καὶ τοῦ πολυπλόκου τῶν ἐπιζωοτολογικῶν δεδομένων.

Ἡ ἐπιτυχὴς ἔκβασις τῶν ἐργαστηριακῶν ἐξετάσεων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν λήψιν τοῦ παθολογικοῦ ὑλικοῦ καὶ ἀπὸ τὰς ἐργαστηριακὰς μεθόδους.

Ἡ πλέον ἀσφαλὴς μέθοδος εἶναι ἡ ἀπομόνωσις τοῦ ἰοῦ εἰς κυτταροκαλλιεργήματα ἐκ τῶν προσβεβλημένων ὀργάνων.

Ἡ παρατήρησις διὰ τῆς ὀπτικοηλεκτρονικῆς μεθόδου τῇ βοθηαίᾳ ἀρνητικῆς χρώσεως εἶναι ἡ πλέον ἀκριβὴς.

Εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὸν βαθμὸν προσβολῆς εἶναι σημαντικὸν νὰ καθορισθῇ δι' ἐξειάσεως ὁ τίτλος τῶν ἀντισωμάτων μιᾶς ὀρισμένης ὁμάδος μόσχων. Ἡ πλέον ἀσφαλὴς μέθοδος πρὸς τοῦτο εἶναι ἡ ἐξέτασις τῶν ἀντισωμάτων εἰς τὸ αἷμα καὶ εἰς τὰ ὑγρὰ τῆς θωρακικῆς καὶ τῆς κοιλιακῆς κοιλότητος τῶν ἀποβληθέντων ἐμβρύων.

Λ. Εὐσταθίου

V.M. DANILEVSKI: «*Les maladies des veaux causées par les troubles du métabolisme*». (Ἀσθενεῖαι τῶν μόσχων ὀφειλόμεναι εἰς διαταραχὰς τοῦ μεταβολισμοῦ).

Μετὰξὺ αὐτῶν τῶν ἀσθενειῶν ἀνεφέρονται: ἡ ὑπασβεσταιμία, ἡ ἔλλειψις μαγνησίου, φωσφόρου, νατρίου, χαλκοῦ, κοβαλτίου, σεληνίου, ψευδαργύρου, ἰωδίου, σιδήρου, ἀμινεξέων καὶ βιταμινῶν.

Ἐκ μίας στατιστικῆς διερεύνησιν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς «μαύρης γῆς» τῆς Ρωσίας κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ 1974, τὰ νοσήματα μεταβολισμοῦ τῶν μόσχων ἦσαν 8,6%.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ταῦτα δὲν παρέρχονται χωρὶς νὰ ἀφήσουν κατάλοιπα διὰ μίαν μεγάλην περίοδον τῆς ζωῆς τῶν ζώων, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ καθυστέρησις ἀνεπτύξεως καὶ αἱ μειωμέναι ἀποδόσεις κατὰ τὴν ἐνηλικίωσιν τῶν ζώων.

Ὅμοιος εἰς τὰς ἐγκύους ἀγελάδας ὑφίσταται δυσμενὴς ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς ζωτικότητος τῶν ἐμβρύων.

Κυρίως τὰ μεταβολικὰ νοσήματα προκαλοῦνται ἀπὸ ἀποτόμους ἀλλαγὰς τοῦ συστήματος διατροφῆς, ἀνεπάρκειαν χορηγουμένης τροφῆς καὶ μὴ ἰσορροποῦ σιτηρεσίου.

Λ. Εὐσταθίου

R. KOVALENKO: «Importance de l'immunité colostrale dans la prophylaxie des maladies infectieuses des jeunes ruminants». (Σπουδαιότης τοῦ πρωτογάλακτος εἰς τὴν προφύλαξιν ἐκ τῶν λοιμωδῶν νόσων τῶν νεογεννῶν μηρυκαστικῶν).

- Ὁ βαθμὸς ἀντιστάσεως τῶν νεογεννῶν μηρυκαστικῶν εἰς τὰ λοιμώδη νοσήματα κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς ζωῆς τῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν παθητικὴν ἀνοσίαν τὴν προερχομένην ἐκ τῆς κεταναλώσεως πρωτογάλακτος τῶν ἀνοσοποιηθεισῶν μητέρων. Διὰ τοῦτο εἰς τὰς πρὸς βλεβημένας ἐκτροφὰς συμφέρει ὁ ἐμβολισμὸς τῶν μητέρων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δευτέρας περιόδου τῆς ἐγκυμοσύνης.
- Πρέπει ἐπίσης νὰ βεβαιωθῶμεν ὅτι κατὰ τὰς πρώτας ὥρας μετὰ τὸν τοκετὸν ἐγένετο λήψις πρωτογάλακτος ἐκ μέρους τοῦ νεογεννήτου. Ἡ ἀπορρόφησις τῶν ἀνοσοσφαιρινῶν τοῦ πρωτογάλακτος διὰ τοῦ ἐντέρου τῶν νεογεννῶν λαμβάνει χώραν κυρίως κατὰ τὴν περίοδον ταύτην.
- Ἡ παθητικὴ ἀνοσία διὰ τοῦ πρωτογάλακτος ἢ διὰ τοῦ ὄρρου, ἐλαττώνει ὡς γνωστὸν τὴν ἐνεργητικὴν ἀνοσίαν. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν δὲν συμφέρει νὰ ἀνοσοποιήσωμεν τὰ νεὰ ζῶα πρὸ τῆς 20ῆς ἕως 25ῆς ἡμέρας, μετὰ τὴν λήψιν τοῦ πρωτογάλακτος ἢ τοῦ ὄρρου.

Λ. Εὐσταθίου

I. I. ARKHANGELSKI: «Prophylaxie de la salmonellose des veaux dans les grandes unités d'élevage». (Προφύλαξις ἐκ τῆς σαλμονελλώσεως τῶν μόσχων εἰς τὰς μεγάλας ἐκτροφάς).

- Οἱ κυριώτεροι αἰτιολογικοὶ παράγοντες τῆς συλμονελλώσεως τῶν μόσχων εἰς τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης εἶναι:
Ἡ S. Dublin καὶ ἡ S. Tythimurium. Διὰ τοῦτο πρέπει τὰ βιολογικὰ προϊόντα κατὰ τῆς σαλμονελλώσεως, νὰ παρασκευάζονται ἐκ τῶν δύο αὐτῶν ὀρροτύπων.
- Σήμερον εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν χρησιμοποιεῖται τὸ φορμολοῦχον προσρροφηθὲν ἐμβόλιον. Συνιστᾶται ὁ ἐμβολιασμοὶ τῶν ἐγγύων ἀγελάδων καὶ τῶν μόσχων εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν δύο πρώτων ἡμερῶν μετὰ ἐπανάληψιν μετὰ 3-5 ἡμέρας.
- Τὰ ζῶντα ἐμβόλια ἔχουν δώσει πειραματικῶς καλὰ ἀποτελέσματα, ἀλλὰ πρέπει νὰ δοκιμασθοῦν ἔτι περαιτέρω.
 - Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προφυλακτικῶν μέτρων δίδεται σημασία εἰς τὴν διατροφήν τῶν ζῶων ἀπὸ ποσοτικῆς καὶ ποιοτικῆς πλευρᾶς. Ἰδιαιτέρως ἡ ἔλλειψις καρωτινίων εἰς τὸ σιτηρέσιον τῶν ἐγγύων ἀγελάδων προκαλεῖ τὴν γέννησιν ἀδυνάτων μόσχων μετὰ ἡλαττωμένην ζωτικότητα.
- Ἡ διεπίστωσις καὶ ἡ ἀπομόνωσις τῶν φορέων τῆς νόσου ἔχει μεγάλην σημασίαν διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀσθενείας. Διὰ τοῦτο αἱ ὀρρολογικαὶ μέθοδοι, ἡ ἐκτροπὴ τοῦ συμπληρώματος, ἡ συγκόλλησις κλπ., δίδουν καλύτερας προοπτικὰς διὰ τὴν ἐξέτασιν ὀλοκλήρου τοῦ πλήθους τῶν ζῶων τῶν μεγάλων ἐκτροφῶν, ἀπ' ὅτι αἱ βακτηριολογικαὶ μέθοδοι.

Λ. Εὐσταθίου